

"een nieuw begin?"

Mopperend schoot Leona in haar klompen. De kinderen waren lastig, haar man was iemand aan het helpen, een naboer een heel eind weg. Het brood moest gebakken, de kerstversieringen opgehangen en nou die ooi ook nog werpen. Maar toen ze eenmaal de stal in liep, voelde ze vanzelf de rust terugkeren, zoals altijd wanneer er een dier in nood was.

De ooi was nog jong. Dit was haar eerste worp en dan gelijk een tweeling...

‘t Valt niet mee, hè meid’, Leona streelde het hijgende kopje en voelde het zwoegende lijf.

Ze ging bij het beest in het stro zitten. Zo bleven ze een tijdje zitten, dicht bij elkaar en het dier werd allengs rustiger. Voorzichtig kwamen twee hoofdjes om de hoek van de staldeur:

“Mam...hoe is het met Frouk?” fluisterde het stemmetje van haar dochter.

“Al iets beter nu, ze is wat rustiger...zeg, als jullie er even bij gaan zitten, haal ik even wat warme chocolademelk voor ons.”

De kinderen knikten en gingen gehoorzaam naast het schaap in het stro zitten. Toen Leona even later terug kwam met een dienblaadje met chocolademelk, speculaas en wat verse munt voor de aanstaande moeder bleef ze even in de stalopening staan en keek naar het vertederende beeld: haar twee kinderen, Nicole van zes en Bart van vier toegewijd bij het schaap in barensnood. Ze spraken haar toe. “Je hoeft niet bang te zijn, je kunt het best”, zei Nicole, waaraan Bart toevoegde: “Mama kon het ook.” Leona glimlachte.

Uren later kwam Derk thuis, het huis verlaten, hij liep naar de stal. Daar zag hij een, ja welhaast een kersttafereel, alleen omgekeerd. Frouk, soezig, wisselend een klein wit en een klein zwart lam likkend, zijn kinderen diep in slaap, als vermoeide herders en Leona als wàt?

Leona was gewoon Leona, lief en zorgzaam. Ze wreef haar ogen uit en zag haar man staan.

“Je hebt veel gemist. Alles is goed. Ze heten Adam en Eva.”

© december 2011, Alida, BasicPublishing.nl